

זכריה (יחזיא) בן סעדיה אלצ'אקרי

(צנעא המאה השש עשרה)

א

אלהים מרחם

-- v -- v -- v -- v

אלהים מרחם ונוקם וקנוא
תקבץ שזורים ונהל אמונים,
מרחם צננים לצמו ירחם
לקוחים בארבע בגלות קחונים.
5 ונוקם לצמו ישובב ניהם
בשביה גטושים אסורים מצנים.
וקנוא ירחם ניהם ישובב
מכורים במצרב בקבל ודינים.
תקבץ לקוחים בשביה מכורים
10 לשרב וקרח. קפנים משנים.
שזורים בארבע, גטושים במצרב
וקרח עליהם, שחורים מגנים.
ונהל בגלות אסורים בקבל
קפנים שחורים ומרב צונים.
15 אמונים קחונים מצנים קדינים
קפנים שחורים ומרב צונים.

א

פיוט זה נקרא לארכו ולרחבו.

4 בארבע, בארבע מלכויות.

8 ודינים, וגזרות. 15 בדינים, בגזרות.

ב

כוכב ראיתיהו

- v - - - v - - - v - -
- - - - v - - - - v - - -

כוכב ראיתיהו בחיוון החלוס
 קם מפאת צפון כסיל זורם,
 האיר פני חבל בגזרת יהלום
 כל צץ וכל דשא קציץ פורם,
 5 צמחו והציצו וגם צשו פרי
 חנטו בלא צתם ונתנו רים.
 ואשאלה פתרון חלומי בנדוד
 קמתי עלי צמדי בלב שמם,
 ויאמרו לי: זה ידיד חכרתך
 10 אפה לפרודו במר צורם.
 צדיק כאלה וכאלישע אמת
 חסיד ולבו צפנת פפנת,
 לא יצחקו עליו ולא יתקלסו
 לא יאמרו עליו עלה קרם.
 15 גער במתמדי זמן ויכוננה

ב

- 1 כוכב, שיר ידיות כאן.
- 4 פורח, לאורו.
- 7 בנדוד, בגלותי.
- 12 צפנת פענח, ע"פ בראשית מא, מה.
- 13 ולא יתקלסו, ע"פ מלכים ב, כג.
- 15 גער, הוא מאס בתענוגי העולם, ויכונן ימיו ולילותיו בעבודת האלהים.

יִמְיוֹ עֲבוֹדַת אֵל וְלֵיל טוֹרַת.
בֵּין עֲקֻבוֹת אֲרָחוֹת חֲכָמִים יִהְיוּ
תְּמִיד וּמְמוֹשֵׁב בְּסִיל בּוֹרַת,
עַל כֵּן שְׁמוֹ צְדִיק וְאַשְׁרֵיהוּ בְּצַח
יִקִּץ לְנַחֲלַת אֵל לְהַסְתַּפֵּחַ.
לִבְנֵי אֲנִי אֲדַרֹּשׁ שְׁלוֹמוֹ כָּל יְמֵי
חַיֵּי וּמְשִׁיבֵי אֲנִי שׁוֹלֵם.
נָא רַחֲמֵי רוּחַ אֱלֹהִים לְיָדֶיךָ
עָלָיו בְּשָׁלוֹם רַב עַד קְלֵי יָרֵם

20

19-20 צדיק, נראה ששם הידיד היה צדיק. בעת יקיצ, בתהיית המתים. לנחלת אל, ע"פ שמואליב כו, יט.
24 בשלום, ע"פ תהלים עב, ז.